

Ünnepeltek a csepeli öntő szakemberek

2005. június 10-én *dr. Vörös Árpád* 70. születésnapja alkalmából ötvennél többen gyűltek össze – családtagok, barátok, egykori és jelenlegi csepeli öntődei és egyesületi munkatársak és feleségeik – a lakihegyi Árvay-csárdában köszönteni az ünnepeltet. Az előkészületek titokban folytak és a meglepetés érdekében mindenki időben elfoglalta a helyét. A később érkező, és mit sem sejtő ünnepelt meghatódottan vette tudomásul, hogy mennyien gyűltek össze köszönteni őt a kerek évfordulón.

Először felesége, *Elza asszony* köszöntötte őt egy szál virággal, abból az életéveket jelképező, más-más virágból álló díszítésből, amelyet az asztalokon és egy óriás vázában helyeztek el. Ezt követően a régi munkatársak, kollégák köszöntötték az ünnepeltet, s epizódokat idéztek fel a közös munkában eltöltött évekből.

Az öntészeti szakosztály vezetősége nevében *dr. Bakó Károly* méltatta az ünnepelt szakmai és egyesületi tevékenységét, majd ajándékot nyújtottak át *dr. Sohajda Józseffel* és *dr. Takács Nándorral* együtt. *Péterfalvy Jenő* szellemes párhuzamot vont az ünnepelt neve (nomen est omen) és életútja között. Az általa előkészített réz emléklapot azután gravírozó készülék segítségével minden jelenlevő aláírta.

A jelenlévő „hetvenesek” nevében *Sebők Mihály* jókívánságai következtek.

Ezután két unokája levetítette azt a családi fotókból kiváloga-

■ 1. kép. A születésnap ünnepség egyik pillanata

tott sorozatot, mely a Nagypapa hetven évéről készült úgy, ahogyan azt ők látják. Az ünnepelt szinte könnyekig meghatódva, megilletődötten mondott köszönetet a sok jókívánságért.

✍ Csire István

A budapesti vaskohászok kirándulása

Az OMBKE vaskohászati szakosztály budapesti helyi szervezete idén is megszervezte tagsága részére a szokások éves szakmai kirándulást, idén Oroszlányba és környékére.

A kirándulás 2005. november 4-én pénteken 18 órakor indult a Fő utca előtt a Levissimo Kft. autóbusszával. A kirándulásra szóló értesítő az újságban sajnos késve jelent meg, így telefonon és levélben próbáltuk értesíteni a résztvevőket. A csodálatos napsütéses, száraz, kellemes időben végül is 25-en indultunk el.

A program szerint először a WESCAST Hungary Autóipari Rt.-nél tettünk látogatást. A gyár kanadai tulajdonban van, külföldről biztosítja a nyersanyagot és magyar munkaerővel dolgozik. A gyár személy- és könnyű tehergépjármű kipufogó-csonkokat és melegoldali alkatrészeket gyárt Audi, Fiat, Ford, Mercedes, Renault stb. gépkocsik részére, exportra. *Bohus Pál* úr igen részletes, aprólékos, mindenre kiterjedő gyárbemutatót tartott, amely közel két órát vett igénybe.

Ezt követően a 2000-ben megnyitott Oroszlányi Bányász Múzeumba látogattunk. Itt *Sztajkov Iván* volt a vezetőnk, aki 1959-től bányásként dolgozott egészen az üzem bezárásáig. Az épületben megtekintettük a régi berendezéseket, gépeket, öltözeteket, a híres bányáslámpákat, biztonsági berendezéseket, a bányászzenekart és egyenruhájukat. Láttuk a régi telex-, számoló-, és írógépeket. A múzeum körül elhelyezett fejtőgépeket, törőket, szállítószalaghoz tartozó csillerendszereket – régieket és modernebbeket is – megtekintettük.

A múzeumból a mezőn keresztül átsétáltunk a kb. 800 m-re lévő majki kamalduli épületegyütteshez és múzeumhoz. A múzeumba történő belépésünkkor – ahol a helyi idegenvezető hölgy várt – először is azt a 41 db öntöttvas kályhát és egy öntöttvas falikutat néztük meg, mely egy törökbalinti ajándékozótól származik. A majki Esterházy-kastélyhoz – amely barokk stílusban épült – 17 különálló reme-

telakás, templom, torony tartozott. Bementünk egy remetelakásba is, ahol háló, dolgozó és kamra volt, ezt a területet a remeték csak igen ritkán hagyhatták el. A kastélyrész ebédlőjében csodás freskó is látható. A kastély, a remeteházak és a templomból megmaradt torony *Fellner Jakab* 1748–49-es műve. Az erdőben kis kápolna található, amelyet 1765-ben szintén barokk stílusban emeltek.

A késő délutáni finom ebédet kellemes zene mellett fogyasztottuk el, és még volt idő egy kis beszélgetésre, poharazgatásra, tánkra, mókára. A teljes sötétedés előtt felkerekedtünk és az autóbusszal, – amelyet *Szél Mihály* gépkocsivezető teljes biztonsággal vezetett végig utunk során – remek hangulatban indultunk haza.

Köszönjük a helyi szervezet vezetőségének ezt a kellemesen és gördülékenyen megszervezett kirándulást és külön köszönetet az OMBKE vezetőségének az autóbussz bérléséhez nyújtott támogatásért.

✍ Koltayné Tátrai Ildikó

Kerítés- és felvonó avatása az Öntödei Múzeumban

Örömmel tudatjuk, hogy az OMM Öntödei Múzeumának környéke (Budapest, II. kerület, Bem József u. 20.) megújult. A múzeum épülete körül – stílusosan – műemlék jellegű kerítés épült.

A megvalósuláshoz hosszú út vezetett. A rendezési tervnek megfelelően terveztük meg a 23 db öntöttvas oszlopból és 150 m pálcás kovácsoltvasból álló kerítést. Megálmodója a Metróber Kft. építésmérnöke, *Wild László*, a kivitelezője a Tunsgram-Schreder Kandeláber Rt. volt. A kovácsoltvas elemek mintakerítése, amely restaurált állapotban az új kerítés része lett, a Soroksári út és a Koppány u. által határolt, 1908-ban épült Budapesti

Légszeszgyár területéről származik.

Az Öntödei Múzeum épületének teljes akadálymentesítését is megoldottuk. A kupulókemencék előkészítő szintje és az adagolási szint közé felvonót építettünk, hogy a mozgáskorlátozottak is látogathassák múzeumunk kiállításait.

Mindkét beruházásunkat NKÖM-pályázat útján nyert támogatással és a múzeum fenntartójának, az Országos Műszaki Múzeumnak a segítségével valósítottuk meg. A kert felújításához a kerület polgármesteri hivatala nyújtott támogatást. A területrendezés következtében a járda is új nyomvonatra került át, ennek kivitelezéséhez a szomszédos ERFI Irodaház Kft. se-

gítette hozzá a múzeumot. 2005. szeptember 19-én, hétfőn nagyszámú vendég jelenlétében került sor az ünnepélyes átadásra. Az ünnepséget megtisztelte jelenlétével a múzeumi szakma, az öntödék szakemberei és a kerület lakosai is.

A résztvevőket *Lengyelne Kiss Katalin* múzeumigazgató és *Kóczyánné dr. Szentpéteri Erzsébet* OMM főigazgató köszöntötte. Avatóbeszédet *Ács Tamás*, a NKÖM helyettes gazdasági államtitkára mondott, majd *Beszédes Rita* asszonnyal, a kerületi főépítésszel együtt lefűrészelte a képletesen felszerelt lakatot az új kerítés kapujáról, ill. átvágta a szalagot az új felvonó ajtajánál. A múzeum munkatársai örömmel mutatták be a vendégeknek az újdonságokat, majd a támogatók és a segítők emléklapot és ajándékkönyvet vehettek át a múzeum igazgatójától.

A kellemes időöltésről a Kiss Zenede ifjúsági fúvószenekara gondoskodott. A bográcsban finom korhelyleves rottyogott, melynek minőségéről a résztvevők elismerően nyilatkoztak a szakácsnak, *dr. Lengyel Károly* kohómérnöknek. Még egy meglepetés is fokozta az örömteli délután hangulatát. A Kandeláber szakemberei két szép öntöttvasból öntött kültéri paddal ajándékozták meg a múzeumot. Az avatóünnepség jellemzője *dr. Vásárhelyi Tamás*, a Természettudományi Múzeum főigazgató-helyettes vendégkönyvi beírása szerint. „...szép, emberi és emelkedett megnyitó volt!”

Hajnalné Simonyi Eszter

■ Az új kerítés a Ganz köz felől nézve

A látogatók nem csalódtak – vasalókiállítás az Alumíniumipari Múzeumban

Sikerkörútjának újabb állomására, Székesfehérvárra érkezett az Öntödei Múzeum Régi tüzek parazsa című vasalókiállítás.

A kiállításra eljött törzsközönségen kívül a városból és messzeföldről érkezett új arcokat is láthattunk. *Kovács Istvánné*, az Alumíniumipari Múzeum igazgatójának bevezető szavai után *dr. Bencze Géza*, az Országos Műszaki Múzeum főigazgatója köszöntötte a megjelenteket, majd *dr. Lukács László* egyetemi tanár, a Szent István Király Múzeum néprajzkutatója nyi-

totta meg a kiállítást. Ő a korábbi megnyitótól eltérően kisebb egyetemi előadásba sűrítette családjának a vasalással és a házimunkával kapcsolatos történetét és az ő, ugyancsak a vasalókkal kapcsolatos tudományos eredményeit (1. kép).

Szót kapott a kiállítás rendezője *Lengyelne Kiss Katalin*, az Öntödei Múzeum igazgatója. Néhány szóval mondta el, hogy honnan kapta az indíttatást a vasalók összegyűjtésére és a kiállítás megrendezésére. Köszönetet mondott munkatársainak, a kiállításához bőséges anyaggal

hozzájáruló társ múzeumoknak és magángyűjtőknek, továbbá a Textilipari Múzeum kutatójának, *Tóth Györgynek*, akinek ugyancsak nagy része volt a kiállítás szakmai előkészítésében.

A megnyitóünnepség és a kiállítás megtekintése után a vendégek a székesfehérvári Nehézfémöntöde Rt. jóvoltából, a személyesen *dr. Palásti Károly* vezérigazgató által készített, finom krampampulit kóstolgatva és süteményt ropogtatva beszélhettek meg a látottakat.

A kiállítás korábbi állomásairól már

több méltatás jelent meg, de újra ki kell emelni az anyag jó elrendezését. A nagyon érthetően rendszerezett, szűken vett szakmai anyagon kívül kellemes színfoltja a kiállításnak a falusi és a városi háztartást bemutató két enteriőr. Kedvessé tették a kiállított anyagot a Textilipari Múzeumtól kapott képek is. Egyiken Wilhelm Busch gyermekmeséjéből Böck szabómester hasfájását szabóvasalóval gyógyítja kedves felesége.

A jól összeválogatott kiállítást már sokan dicsérték, most még külön meg kell dicsérni az ügyes elhelyezést az Alumíniumipari Múzeum több helyiségében és folyosóján. Kiállítási anyagot tetszetősen és kellő szerénységgel elrendezni igazában csak a nők tudnak. Köszönet a rendezőknek és a szponzoroknak. A kiállítás további állomásain még sok sikerre számíthat.

 H.W.

■ 1. kép. Dr. Bencze Géza köszönti a megjelenteket. Mellette Kovács Istvánné, Lengyelne Kiss Katalin és dr. Lukács László áll.

Az ICSOBA Magyar Nemzeti Bizottság 34. közgyűlése

2005. november 16-án tartotta az ICSOBA MNB esedékes közgyűlését. A közgyűlést dr. Komlóssy György elnök nyitotta meg és vezette le. Üdvözlő szavai után dr. Solymár Károly tartotta meg részletes főtitkári beszámolóját. Ebben kitért a nemzeti bizottság kapcsolataira, az OMBKE-ban és a magyar alumíniumiparban elfoglalt helyére, a jelen szervezeti és pénzügyi helyzetre.

Sajnos ez utóbbi ugyanolyan szomorú, mint a legtöbb magyar civil szervezeté. A túléléshez talán elég a pénz, de a fejlődéshez kevés. Pártoló tagok lépnek vissza, és újak bevonása nem jár túl sok sikerrel. A szervezet „kemény magja” azonban tovább dolgozik és próbálja méltón képviselni idehaza és külföldön a magyar alumíniumipart.

Az ICSOBA jövője és nemzetközi elismertsége is meglehetősen bizonytalan. A nagy nemzetközi egyesületek mellett nem kapja meg az őt megillető elismerést. Eddig nem sikerült betagozódunk egyik nagy nemzetközi egyesületbe sem. A főtitkár elmondta a 2006. év tervezett eseményeit, ezek ismét érdekes előadásokat ígérnek.

Sajnos az anyagi megszorítások miatt csökkent lapszámmal megjelenő BKL-ben nem tudunk időben értesítést adni a legközelebbi, aktuális rendezvényről.

Ezután ugyancsak Solymár Károly számolt be az ICSOBA-EAA (*European Aluminium Association*) és az ICSOBA-IAI (*International Aluminium Institute*) együttműködések eredményeiről.

Dr. Komlóssy György a bauxitbányák rehabilitációjáról készült IAI tanulmányt ismertette, bőven kiegészítve saját tapasztalataival és élményeivel.

Dr. Horváth János az „Alumíniumkohók környezetvédelme” c. IAI tanulmány ismertetése helyett szenvedélyes szavakkal beszélt az inotai kohóleállítást megkérdőjelező ellenvéleményéről. Ennek során kitért a most már túlhaladott kérdés, a fennmaradás esetén megvalósításra váró környezetvédelmi feladatokra, és szólt arról, hogy 2000 USD/t alumíniumár mellett vajon hogyan lehet az elbocsátásra kizemelt több mint 300 munkatársnak megmagyarázni a kohóleállítást ésszerűségét.

Dr. Éva András ismertette Christian Leroy az EAA-nak bejelentett előadását az alumíniumipari oktatásban betöltött szerepéről.

Leroy az EAA részére négy főcél jelölt ki a jövő számára. A teendőket 2030-ig határidőzítés a teendők ütemezése az első főcél. A második és harmadik főcél a közös fejlesztés és a közös költségviselés. Negyedik főcél az európai, alumíniumipari

intézetek, intézmények, szervezetek öszevonása. Talán ennek a megvalósítása a legbizonytalanabb, de a többieké sem sokkal kecsesetebb. Éva András kritikusan ismertette a cége által is megvásárolt TALAT oktató CD-t (ára 600 USD) és az újabb, 9 modulból álló ALUMATTER oktató programot. Előbbi már letölthető az internetről.

Egyik anyag sem mondható valóban alkalmasnak alumíniumipari szakemberek magasabb szintű oktatására. Az ALUMATTER program is inkább a downstream (primérfémtől a készárúig) eljárásokat ismerteti.

Az itt közölt anyag mellett a Fémkut ismeretanyaga (*Varga István, Burai Zoltán* stb. know-howja) bőven megállta volna a helyét. Az előadó (Leroy úr) igyekszik meggyőzni hallgatóit az Európai együttműködés fontosságáról, különben az európai alumíniumipar elveszti jelentőségét a világban.

Az érdekes, de sajnos nem túl nagy érdeklődéssel kísért közgyűlést levezető elnök a rendezvény végén gratulált dr. Bár dossy Györgynek 80. születésnapja alkalmából, majd megköszönte az előadók munkáját és jelen voltak részvételét.

 H.W.